

Niech konflikt horyzontalny w Timice już dłużej nie trwa

13 sierpnia 2019

Młodzież jest potencjalnym kandydatem do przewodniczenia w życiu rodziny, plemienia, narodu i kraju jak również do tego by zasilić rzeszę przywódców decydujących o losach świata w przyszłości. W historii świata odnotowano wielokrotnie wydarzenia potwierdzające, iż staje się ona pierwszoplanowym aktorem w procesie uzyskiwania (odzyskiwania) suwerenności i niepodległości przez państwa.

Demonstracja studentów papuaskich w Dżakarcie poświęcona kwestii konfliktu horyzontalnego

Indonezja funkcjonuje jako realny byt, ponieważ dała temu podstawy walka realizowana przez młodzież. Porwanie Bung Karno oraz przyspieszenie procesu odczytania tekstu Proklamacji Niepodległości Indonezji, Przysięga Młodzieży z 28 października 1928, przemiany ustrojowe w ramach dążeń reformistycznych i demokratyzacyjnych stanowią ewidentne przykłady potwierdzające tę tezę.

Od momentu, gdy przedsiębiorstwo gigant będące własnością USA (czyli od roku 1967) prowadzi eksploatację złóż złota i miedzi w regencji Mimika (miasto Timika i dzielnica Tembagapura) nie ustaje tam konflikt zbrojny i wynikające z tego tytułu roszczenia PT. Freeport Indonesia, aby zapewnić bezpieczeństwo w tym regionie. Działalność Freeport odciska bardzo negatywny wpływ na ludność zamieszkującą Miasto Dolarów. Konflikty zbrojne pomiędzy przedstawicielami różnych plemion i grup etnicznych nie znalazły zakończenia aż do czasów obecnych. (Możemy więc wnioskować, że są one wręcz indukowane przez Freeport, który wymuszając masowe przesiedlenia ludności zmusza je do konkurencji o ograniczone zasoby, zaburzając istniejącą między nimi równowagę – przypis tłumacza).

Wojny w Timice są zdominowane przez ludy górskie wywodzące się z Masywu Centralnego (Pegunungan Tengah Papua). Przez cały czas ich trwania nie znaleziono obiektywnego rozwiązania pokojowego, poza prawem zwyczajowym (Hukum Adat). Wszystko wskazuje, iż jest ono jedynym skutecznym narzędziem mogącym spełnić oczekiwane rezultaty. Wpływ regulacji prawa zwyczajowego mającego za cel przynosić pokój (Perdamaian Adat) nie jest stały ponieważ jest ono wcielane w życie w momencie zaistnienia konkretnych wojen międzyplemiennych.

Oto stajemy jako grupa solidarnościowa na pewnej granicy, pragnąc ukształtować pokój wewnątrz naszych światów wewnętrznych oraz w sumieniach tych do których apelujemy, a więc społeczeństwa papuaskiego, szczególnie tego z Timiki. Oto uczestniczymy w realizacji rozwiązania wdrażanego w wymiarze totalnym! Koncepcję jaką przedkładamy jest Forum Rekoncyliacji Pokojowej mającej charakter stały.

Podstawa przemyśleń

Pierwotnie opieramy się na świadomości, że wojna, czy konflikt pomiędzy rdzennymi ludami papuaskimi (Orang Asli Papua, czy też Masyarakat Pribumi Papua) stanowi złe przyzwyczajenie przynoszące negatywne piętno w dyskursie publicznym i opinii świata zewnętrznego. Wiele narodowych mediów starało się usprawiedliwiać konflikty międzyplemienne jako integralny element kultury. My jednak stanowczo je odrzucamy pragnąc dać mądry impuls naszemu społeczeństwu.

Po drugie – jesteśmy świadomi, iż wojny plemienne jako forma konfliktu horyzontalnego przynoszą bardzo destrukcyjny wpływ niszcząc porządek życia i paraliżując swobodną aktywność ekonomiczną, rujnując nadzieję naszych dzieci na pozyskanie środków do edukacji, pochłaniając dziesiątki a nawet setki miliardów rupii. Efektem tego jest to, że społeczeństwo ogarnięte tą bolączką traci moc oddziaływania na swą rzeczywistość i jej kreowania. Trudno jest w takich warunkach

konkurować z i innymi regionami według przysłowia: „oni będąc chorymi dodają sobie sami zmartwień i chorób”. Reasumując, lokalne społeczności trwające w złych nawykach pozbawiają się mocy determinowania swego rozwoju, a są i tacy, którzy tę sytuację potrafią wykorzystać (choćby przedstawiciele innych regencji).

W rzeczy samej istnieją różne dostępne analizy ukazujące jak aktorzy wojennych spektakli byli głusi na wszelkie akcje zapobiegające powstaniu i narastaniu konfliktu, świadomie kierując bieg wydarzeń tak by on koniecznie zaszedł. Z tej właśnie przyczyny musimy być świadomi, że inicjatorzy nie koniecznie muszą znajdować się wśród zwaśnionych grup wyciągających ku sobie strzały, że mogą skrywać się gdzieś w tle, a prawdziwa przyczyna sporu nie musi być na pierwszy rzut oka jasna. Zawsze musi pojawić się ktoś, kto daje impuls rozlewowi krwi, czyli inicjator konfliktu zbrojnego. Należy więc wydobyć na powierzchnię prawdziwą naturę sporu i przedyskutować ją w przestrzeni społecznej.

Koncept oferowany przez studentów papuaskich

Jest nim ukształtowanie grupy uczestniczącej we władzach prowincji Papua, czyli w ciałach takich jak DPRP, MRP, DAP, będących przedstawicielami środowisk młodzieżowych, papuaskich matek, czy obywateli ze Stowarzyszenia Regencji Masywu Centralnego (Asosiasi Pegunungan Tengah Papua). Grupa ta przybierze właściwy sobie kształt realizując postulat poszukiwania metod do wypracowania i uzyskania Forum Pojednawczego.

Cel główny to odszukanie i skompletowanie wszystkich ludów zaangażowanych w konflikt horyzontalny, pokonanie zмовы milczenia towarzyszącej zwykle tradycyjnym wojnom plemiennym oraz samodzielne uznanie samych siebie za sprawców i jednocześnie ofiary tych strarć. Jest to sposób na uzyskanie

godnego, pełnego samoświadomości i zgodnego z prawem zwyczajowym (Hukum Adata) Forum Pojednawczego. Kiedy te postulaty zostaną zrealizowane następnym krokiem będzie stworzenie przestrzeni do wdrażania tego forum poprzez nazwanie po imieniu i wyszczególnienie wszelkich konkretnych nadużyć w stosunku do obywateli wywodzących się z różnych grup etnicznych na ziemiach Papui Zachodniej. Ten etap musi być zrealizowany na drodze urzędowej, a więc muszą je przykładowo przyjąć i zacząć stosować w praktyce władze Regencji Mimika.

Szanując bliźniego

Dwie wielkie wojny światowe pochłoneły miliony istnień ludzkich bez względu na rasę, plemię, narodowość i wyznanie. To była tragedia całej ludzkości. Deklaracja Ogólna Praw Człowieka (Deklarasi Umum Tentang Hak Asasi Manusia) z dnia 10 października 1948 roku stanowi wyraz zaangażowania społeczności światowej. Papuasi jako jej pełnoprawny komponent czują potrzebę zaszczepienia jej pryncypiów i zjednoczenia się przez to z całym cywilizowanym światem przedkładającym ponad wszystko zasady humanizmu.

Prócz kwestii wyżej wymienionej nie może ująć uwagi fakt, że istnieje Prawo Naturalne (Hukum Alam Papua), które towarzyszy mieszkańcom Papui i kształtuje ich życie od zarania dziejów aż po współczesność. W wielu istotnych kwestiach pokrywa się ono z prawami ogólnie uznanymi przez społeczność światową.

Pamiętając, że obywatel Papui żyje obecnie bez kierunku, celu i pewności (zapewne dlatego, że upragniona niepodległość na razie wydaje się bardzo odległa – przypis tłumacza), należy wprowadzić regulacje prawne budujące ramy prawdziwej przyjaznej mu cywilizacji. Nie odbędzie się to bez zakończenia tradycyjnych wojen plemiennych.

Cel pojednania

Nasz cel ostateczny to Pojednanie (Rekoncyliacja). Pojednanie zbudowane w oparciu o wydobycie na powierzchnię najcenniejszych tradycyjnych wartości (nilai-nilai adat), prawo naturalne (Hukum Alam), prawo wynikające z tekstów religijnych (Hukum Agama) i innych źródeł. Ponadto Pojednanie to nie tylko źródło decyzji dla zwaśnionych stron, ale rezultat analiz oparty na wiedzy historycznej i praktyce, w której to odnajdywanie matek i dzieci ofiar jest ważniejsze niż samo suche stwierdzanie liczby i imion ofiar. Ogromne znaczenie będzie w niej miało także ujawnianie przywódców wojennych oraz osób, które konflikt indukowały czy wywołały bezpośrednio.

W rzeczy samej konflikt wertykalny związany z wyrażaniem roszczeń niepodległościowych w latach 1960. pochłonął setki tysięcy ofiar i miał równie destrukcyjny wpływ jak omawiany tutaj konflikt horyzontalny. Musimy więc przywrócić równowagę i spokój dla dobra naszych dzieci, które to są naszą przyszłością.

To wszystko niechaj będzie naszą nadzieją jako następców naszych przodków (Papuasów), abyśmy ustanawiali naszą przyszłość bezpiecznie, w pokoju i wolności!

Wybaczcie, że przedstawiam tylko własne myśli.

Niechaj przez nasze modlitwy i Wolę Boga upragniony pokój będzie urzeczywistniony!

Autorstwo: Otis Tabuni

Tłumaczenie: Rafał Szyborski

Źródło oryginalne: Otis Tabuni: Suarapapua.com

Źródło polskie: WolneMedia.net

0 autorze

Otis Tabuni – Rzecznik Grupy Pokojowej na rzecz rozwiązania konfliktu horyzontalnego, reprezentujący zrzeszenie studentów papuaskich na Jawie i Bali a pochodzących z terenów górskich Papui (Pegunungan Bintang).